

Temel Binicilik Bilgisi

Ata binme ve attan inme

Ata, atın sol tarafından binilir ve inilir. Ata binmenin temeli dengeli bir biçimde sıçramaya ve sağ ayağın atın üzerinden seri bir şekilde atılmaya dayanır. Attan inilirken, binici ayaklarını üzengilerden çıkarır ve öne doğru hafifçe eğilerek sol elini atın boynuna, sağ elinin ön bölümüne dayar. Sağ ayağın atın sırtından sol tarafına atılarak yere atlar. Binici yavaşça parmak uçları üzerine ayaklarını inmelidir. Daha sonra dizginler sağ ele alınır ve at kısa mesafeden tutulur. Attan inmeden önce dikkat edilecek en önemli nokta, her iki ayağın da üzengilerden çıkarılmıyıp olmasıdır. Bu binici tekniği dâbında eğer yanınızda bir yardımcı var ise atın yaklaşarak dizginleri hafif kısaltıp, sol elinize alarak eğerin ön kısmına elinizi koyunuz. Sağ elinizi eğerin arka kısmına tutarak sağ ayağınızı arkaya doğru hafifçe kırmıyız. Yardımcınız sizi sağ ayağınızdan hafifçe kaldırarak, kolayca atın üzerine kaldırılabılır.

Binicilikte duruşlar

Atın sırtında duruş çok önemlidir ve binicinin temelini oluşturur. Binicinin eğerin üstünde, baş ve vücudu dik biçimde oturması eğerin ön kısmına doğru ve sıkıca yerleşmek önemlidir. Binici eğer üstünde hafif öne eğik durmalıdır. Üzengi binicinin atın sırtında durmasına ve dengesini sağlamasına yardımcı olur. Ayaklar üzengide yaklaşık 45° açıyla dışarıya dönük olmalı, topuklar ayakların biraz aşağıda ve dizler eğerin deşecek biçimde durmalıdır. Dizginler sol elde ya da her iki elde birlikte tutulur. Dizginler ne gevşek ne de gergin olmalıdır. Gevşek tutulduğunda atın denetimi zorlaşır. Dizginleri gergin tutmak da atın rahat olmasını engeller. Acemi biniciler ayağın tümünü üzengiye yerleştirir ve böylece kendilerini daha güvende hissederler. Oysa usta biniciler yalnızca ayak ucunu üzengiye geçirirler. Bu binici biniciye daha iyi bir denetim olanağı verir ve balmırlar ile topuklarını etkili bir biçimde kullanılabilmesini sağlar. Binici atın denetimini dizginleri, bacaklarını, sesini ve kamçıyı kullanarak sağlar ve böylece atın hareketlerini yönlendirir.

Atın yürüyüş biçimleri

Atların deşipik yürüyüş biçimleri vardır. Atın bazı yürüyüş biçimleri doğuştan gelir. Bazı yürüyüş biçimleri de ata sonradan öğretilen yürüyüşüdür. Bunlar adeta, tırıs ve dörtal olarak adlandırılır. Ayrıca atlar sonradan da yürüyüş biçimleri edinebilirler. Rahat yürüyüş biçimleri atların sonradan edindiği yürüyüşlerdir. Doğal yürüyüş biçimlerinin en yavaş adettir. Bu yürüyüş, acemi biniciler için rahat hissettiği biçimdir. Adeta yürüyüş biçiminde at önce bir yanındaki, sonra da öbür yanındaki ayaklarını ileri atar. Yürüyüş biçiminde ayaklar yere çok yakın kalır. Tırıs, atın biraz daha hızlı bir yürüyüş biçimidir. Bu yürüyüş biçiminde atın çaprazındaki bacakları eder. Tırısta at binicisini sıçratır ve bundan dolayı binici ayaklarını üzengiye basarak eğer üzerinden kendini hafifçe kaldırmalıdır. Dörtal, atın doğal yürüyüşünün en hızlısıdır. At dörtalde önce arka ayaklardan birini ileri atar, ikinci adımda öbür arka ayakla çapraz ön ayağın, üçüncü adımda da öteki ön ayağın ileri atar. Bu noktada atın bütün ayakları yerden kesilir. At ilk attığı adım sonra bütün bu hareketleri tekrarlar. At, dizginler hafifçe çekilerek ve balmırlarla biraz sıkıdırılarak durdurulur.

Atların ve midillilerin bakımı

Atlar doğaya bırakıldığında otla beslenirler ve doğal beslenme biçimi budur. Ama kapalı alanlarda beslenen atlara bahta yulaf saman ve kepek verilir. Ayrıca atlar ve midilliler haşlanmış arpa, mısır, havuç, elma, salatalık ve öteki sebzeleri de severek yerler. Midilliler düzenli aralıklarla günde üç kez beslenir. Ama temiz su kabında taze suyu her zaman bulundurmaları gerekir. Hayvan terliken soğuk su içirilirse, hastalanmasına yol açabilir. Ama serinlemesi için biraz su verilebilir. Midilliler ağız ip gördükleri zaman yulaf beslenmelidir. İpe kopulmadıkları zamanlara yulaf verilirse, bu alkollü içki gibi bacaklarına vurur. Atların ve midillilerin sağlıklarına dikkat edilmelidir. Yemlerini iştahla yemeleri, tüylerinin ipek gibi parlak ve kaygan olması hayvanların sağlıklı olduğunu gösterir. Atlar açık havaya çıkarılmalı ve mümkünse çayırda otlatılmalıdır. Atların tüylerini temizlemek için yapılan ipleme tırıs başından kuyruğuna doğru çekilen bir fırçayla tımar edilir. Arka bacaklar tımar edilirken, kuyruk yukarıda tutulmalıdır. Böy atın kuyruğunu savurması ya da çiftle atması önlenmiş olur. Tımar fırçası da kabağıyla temizlenebilir. Bacaklara yapışmış kumu temizlemek için sert fırça, yele, kuyruk ve gövdenin daha duyarlı bölümleri için ise yumuşak fırça kullanılmalıdır. Fırçalama bitiminde sonra pamuklu ya da ketenden bir bezle hayvanın bütün vücudu ovulmalıdır. Göz ve burun delikleri ile kuyruk altı süngerle silinmeli, ama ayrı süngerler kullanılmalıdır. Atların ve midillilerin ahır ya da barınakları kuru, temiz ve havadar olmalıdır. Altı altlarına saman ya da talap serilmeli ve her gün deşitirilmelidir.